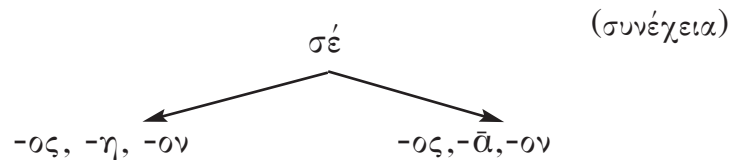

Ἄσυναίρετα Τρικατάληκτα ἐπίθετα Β' κλίσεως

Παραδείγματα

1. ... ὅτι ἔκρυψας αὐτά ἀπό σοφῶν καί συνετῶν.
2. Εὖ δοῦλε ἀγαθέ καί πιστέ.
3. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καί ἐπείνασαν.
4. Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ.
5. Οὐδέ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἄσκους παλαιούς.

Παραδείγματα κλίσεως τρικαταλήκτων ἐπιθέτων

Ἐνικός Ἀριθμός

Ὄν.	ὁ	πιστός	ἡ	πιστή	τό	πιστόν
Γεν.	τοῦ	πιστοῦ	τῆς	πιστῆς	τοῦ	πιστοῦ
Δοτ.	τῷ	πιστῷ	τῇ	πιστῇ	τῷ	πιστῷ
Αἰτ.	τόν	πιστόν	τήν	πιστήν	τό	πιστόν
Κλητ.	ὦ	πιστέ	ὦ	πιστή	ὦ	πιστόν

Ὄν.	ὁ	καθαρός	ἡ	καθαρά	τό	καθαρόν
Γεν.	τοῦ	καθαροῦ	τῆς	καθαρᾶς	τοῦ	καθαροῦ
Δοτ.	τῷ	καθαρῷ	τῇ	καθαρᾷ	τῷ	καθαρῷ
Αἰτ.	τόν	καθαρόν	τήν	καθαράν	τό	καθαρόν
Κλητ.	ὦ	καθαρέ	ὦ	καθαρά	ὦ	καθαρόν

Πληθυντικός Ἀριθμός

Ὄν.	οἱ	πιστοί	αἱ	πισταί	τά	πιστά
Γεν.	τῶν	πιστῶν	τῶν	πιστῶν	τῶν	πιστῶν
Δοτ.	τοῖς	πιστοῖς	ταῖς	πισταῖς	τοῖς	πιστοῖς
Αἰτ.	τούς	πιστούς	τάς	πιστάς	τά	πιστά
Κλητ.	ὦ	πιστοί	ὦ	πισταί	ὦ	πιστά

Όν.	οί	καθαροί	αί	καθαράί	τά	καθαρά
Γεν.	τῶν	καθαρῶν	τῶν	καθαρῶν	τῶν	καθαρῶν
Δοτ.	τοῖς	καθαροῖς	ταῖς	καθαραῖς	τοῖς	καθαροῖς
Αἰτ.	τούς	καθαρούς	τάς	καθαράς	τά	καθαρά
Κλητ.	ῶ	καθαροί	ῶ	καθαράί	ῶ	καθαρά

Παρατηρήσεις:

- Τό θηλυκό τῶν τρικαταλήκτων ἐπιθέτων λήγει σέ -η, ὅταν πρὶν ἀπὸ τήν κατάληξη -ος τοῦ ἀρσενικοῦ ὑπάρχει σύμφωνο ἐκτός ἀπὸ ρ, π.χ.: σοφ-ός, σοφή, σοφόν· ἀγαθ-ός, ἀγαθή, ἀγαθόν· θερμ-ός, θερμή, θερμόν· λίθιν-ος, λιθίνη, λίθινον κ.ἄ.

- Λήγει σέ **ᾱ** (μακρόν) ὅταν πρὶν ἀπὸ τήν κατάληξη -ος τοῦ ἀρσεν. ὑπάρχει φωνῆεν ἢ ρ, π.χ.: λαμπρ-ός, λαμπρά, λαμπρόν· μακάρι-ος, μακαρία, μακάριον· γενναῖ-ος, γενναία, γενναῖον· πλούσι-ος, πλούσια, πλούσιον κ.ἄ. (ἐξαιρεῖται τό ὄγδοος, ὀγδόη).

- Τό ἀρσενικό καί οὐδέτερο τῶν δευτεροκλίτων ἐπιθέτων κλίνεται κατὰ τήν β' κλίση, τό θηλυκό πάντοτε κατὰ τήν α' κλίση.

- Ἡ κατάληξη -α τοῦ θηλυκοῦ εἶναι πάντοτε **μακρά**, π.χ.: ἡ ἀρχαία, ἡ ώραία, ἡ ἀνδρεία.

- Τό θηλυκό τῶν δευτεροκλίτων ἐπιθέτων τονίζεται στήν **ὀνομαστική, γενική καί κλητική πληθυντικοῦ** ὅπου τονίζονται οἱ ἴδιες πτώσεις τοῦ ἀρσενικοῦ καί παίρνουν τόν ἴδιο τόνο.

Π.χ.: οἱ φοβεροί, τῶν φοβερῶν — αἱ φοβεραί, τῶν φοβερῶν·

οἱ ώραῖοι, τῶν ώραίων — αἱ ώραῖαι, τῶν ώραίων·

οἱ ἅγιοι, τῶν ἁγίων — αἱ ἅγαι, τῶν ἁγίων.

Σημείωση 1: Τό θηλυκό τοῦ ἐπιθέτου **κύριος**, ὅταν λαμβάνεται ὡς οὐσιαστικό, ἢ **κυρία**, τονίζεται στήν ὀνομαστική καί γενική πληθυντικοῦ ὡς οὐσιαστικό: **αἱ κυραῖ, τῶν κυριῶν**.

Π.χ. **Αἱ κυραῖ** τοῦ Φιλοπτώχου ἐτίμησαν τήν ἐκδήλωση λήξεως τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

Ἡ συμβολή **τῶν κυριῶν** τοῦ Φιλοπτώχου στό φιланθρωπικό ἔργο τῆς Ἐνορίας εἶναι **μεγάλη**.

(ὡς ἐπίθετο τονίζεται ὅπως τά ἐπίθετα, π.χ. αἱ κύριαι ὑποθέσεις, τῶν κυριῶν ὑποθέσεων).

Σημείωση 2: Στήν καθομιλουμένη γλώσσα καί στήν λογοτεχνία τό θηλυκό τῶν τρικαταλήκτων δευτεροκλίτων ἐπιθέτων ἔχει κατάληξη -α, μόνον ὅταν πρὶν ἀπὸ τήν κατάληξη -ος τοῦ ἀρσενικοῦ ὑπάρχει φωνῆεν, π.χ.: νέος — νέα. Σέ ὅσα πρὶν ἀπὸ τήν κατάληξη -ος ὑπάρχει ρ, τό θηλυκό ἔχει κατάληξη -η.

Π.χ.: μαῦρος — μαῦρη, καθαρός — καθαρή, φοβερός — φοβερή, ρυπαρός — ρυπαρή.